

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

ANY 1

Barcelona, dimecres, 19 de maig del 1937

NUMERO 75

FA DEU MESOS QUE DUR LA GUERRA PER AL G. E. P. C. I. SON MASSA DIES, EVIDENTMENT

NI UN PAS ENRERA! TREBALLADORS D'IBERIA, LA UNITAT ES LA VICTORIA

EN el moment de produir-se la maniobra que ha acabat amb l'exclusió de les representacions sindicals del Govern de la República, els treballadors havien fet cristallitzar en conquestes positives una part dels postulats que sempre havien servit de norma al poble. No s'havia obtingut tot el que era necessari obtenir, perquè els treballadors sabien i saben que no és convenient de caminar a salts, sinó que cal adaptar a la nova estructuració econòmica les consignes revolucionàries.

Es necessari que ningú no oblidí que el que havia estat consolidat fins ara no era tot el que s'ha de realitzar.

Però també és necessari que ningú no oblidí que el que havia estat realitzat fins ara constituïa la base de les noves conquestes, els fonaments sobre els quals ha de bastir-se la nova societat.

Diem això perquè en produir-se la maniobra de referència i en veure després de quina manera es constituïa el nou Govern, no han mancat individus que s'han fregat les mans creient que la Revolució ja havia donat tot el seu fruit. Els gipcians, els esperits fonamentalment contrarevolucionaris, s'han pensat que havia arribat la seva hora. Han cregut que després de frenada la Revolució podria començar-se una contramarxa, i que el proletariat permetria que en comete d'anar endavant anéssim eners.

Aquest desig dels elements que de dret o fet pertanyen al G. E. P. C. I., és potser el més important de la maniobra de gra nenvergadura que està projectant sobre terres d'Iberia el capitalisme internacional. Es tracta d'a-

nullar tot el que ha estat aconseguit fins ara. Es tracta de caminar a poc a poc cap a períodes vergonyosos de la Història. Es tracta de fer ací una labor positiva per al capitalisme, tant o més positiva que la que fan els «nazis» alemanys i els feixistes italians.

Contra aquest desig ha de reaccionar immediatament la classe treballadora. En moments com aquests, quan les sigües que van per sota terra amencen o poden amenaçar els fonaments de l'edifici que està construint el proletariat, tot el poble treballador té l'obligació ineludible d'actuar serenament, però decididament.

Fixem-nos bé que el que ha estat obtingut fins ara és una part només del que s'ha d'obtenir. Fixem-nos que la nostra adaptació a les exigències econòmiques, el nostre seny, el no haver allargat més el braç que la mànegra, per tal de deixar ben fonamentat l'edifici de l'economia del poble, podria ésser aprofitat ara per a aixecar la bandera de les «necessitats econòmiques» i procurar de forçar-nos a fer el primer pas endarrera.

Ja sabem que sota d'aquesta bandera de les «necessitats econòmiques» hi hauria la «conveniència» de servir interessos de més enllà de la frontera. I com que ho sabem, com que per altra banda tenim l'absoluta convicció que el que ha estat realitzat fins ara està econòmicament garantit, com que no oblidem que els treballadors han de fer molt més camí del que han fet fins avui, diem: NI UN PAS ENRERA.

Heus ací la nostra consigna d'avui. Ni un pas enrera. Tots els treballadors units.

Al sector del Teix les nostres forces continuen pressionant l'enemic que ha abandonat les seves posicions

La característica del dia d'avui als fronts del Centre és de calma

Madrid, 18. L'activitat militar als fronts, s'ha allargat dels sectors propers a Madrid. Notament la nostra atenció ha estat amb intensitat i èssert sobre les posicions enemigues, disposant algunes concentracions que els nostres observadors han vist que podien constituir un seriós perill per als nostres fronts, si els nostres soldats no els haguessin destruït.

DE CARA AL MON

Sempre hem dit el mateix: l'actitud nostra ha d'ésser la d'actuar de cara als treballadors de tot el Món.

I els treballadors de tot el Món, que saben per experiència, com nosaltres o més que nosaltres, el que es pot esperar d'una democràcia burgesa, no s'interessaran mai per una lluita que tingui per objecte, simplement, establir una democràcia d'aquesta mena.

Els treballadors de tot el Món senten els mateixos anhels de redempció que nosaltres. Saben que només val la pena de fer esforços i sacrificis l'establiment d'una organització neta i neta proletària, sense mediantacions.

Es per això que la col·laboració eficaç dels nostres germans de més enllà de la frontera només pot obtenir-se parlant-los clar; dient-los realment el que hem fet i el que ens proposem fer.

Els capitalistes, per petits que siguin, han actuat de cara a l'exterior. Ara hi actuen. Saben bé el que es fan. El proletariat també ha de saber-ho.

Moments després, les nostres posicions s'intensaren al camp rebel i castigaren seriosament l'enemic, soterrats per mitjà dels nostres dinamiters, que amb bombes de mà reduïren l'enemic a una línia molt gairebé absoluta.

El soldat de la República, en aquestes incursions, aconseguí capturar alguns presoners, en llur majoria legionaris.

També hi ha hagut intensa activitat al sector del Jarama, on els rebels han tractat de fer incursions al camp republicà.

Al sector de la línia del ferrocarril i Mesta de Tajuja, els nostres moetes han continuat els focs, i quan els canons de la República etc. han tingut un xic d'activitat, han acabat de dispersar els que tractaven d'acostar-se a les nostres línies.

Les nostres tropes han fortificat una línia de trinxeres que, mitjançant un cop de mà, fou arrasada als facciosos, els quals, a primera hora, intentaren de recuperar.

Fins a mitja nit fou bastant intensa el troteig de trinxera a trinxera; però, a primers hores de la tarda, va restar la calma.

L'Exèrcit popular ha realitzat freqüents incursions al camp facciós. Al sector dret de la carretera general d'Aragó i al nord de la província de Guadalajara, els nostres soldats s'aproparen fins a una distància determinada de les línies enemigues i hostilitzaren fortament els facciosos durant més de dues hores. El troteig fou molt viu, car els rebels contestaren els soldats de la República, els quals, després de complir la missió que els havia estat encomanada, la qual no era altra que la de rebentar els facciosos, regresaren a llurs línies sense haver-hi.

La matinita d'avui ha continuat la pressió de les nostres forces sobre les faccions al sector Sud del Teix, especialment a les vores del riu. Els feixistes engendraren les seves bateries amb bastant d'intensitat sobre les nostres posicions, i els canons de la República contestaren amb eficàcia el foc de l'invador. Quan l'hagueren reduït, els soldats republicans van atacar amb energia alguns punts dels rebels i obligaren els rebels a repliegar-se deixant abandonades les trinxeres que defensaven i una gran quantitat de baixes.

Els facciosos quasi no resistiren la nostra atenció, que durà una mitja hora. El repliegament que van iniciar acabà en una desbandada vers línies posteriors.

L'aviació republicana, malgrat la inoperositat del temps i la pluja, portà a terme veus d'observació sobre alguns sectors del front del centre i bombardejà les posicions enemigues de La Vega de Toledo i Navalperal de Pinare. — Febus.

Visca l'aliança de les Sindicals!

UNA NOTA I UNA CONSIGNA DEL COMITÈ NACIONAL

València, 18. — El Comitè Nacional de la C. N. T., ha fet pública la següent nota:

«Constituit el Gabinet Negre, sense la nostra participació, conseqüents amb la nostra posició, no li prestem cap col·laboració. En aquest moment, només ens cal posar al coneixement del proletariat enquadrat a la Confederació Nacional del Treball, que ara més que mai ha de mantenir-se atent a les consignes dels Comitès responsables. Que ningú no obri per compte propi. Només amb homogeneïtat en l'acció farem fracassar la contrarevolució i aconseguirem que es frustri el projecte de l'«abracada de Vergara»; «Camarades!»; «Atents a les consignes dels Comitès responsables!»; «Que ningú no es presti al joc dels provocadors!»; «Serenitat!»; «Fermesa i unitat!»; «Visca l'aliança de les sindicals!» — Cosmos.

ELS FEIXISTES EMBULLEN LA TROCA

«La Tribuna» diu que el «Hunter» fou torpedejat per un submarí soviètic

El diari italià «La Tribuna» diu que la Dal-Calle elimina el seu contacte amb Barcelona i amb tots del Govern de València. També diu que el «Hunter» fou torpedejat per un submarí soviètic, amb el resultat de provocar un conflicte entre Anglaterra i les nacions feixistes.

Tots aquests saben que és Rússia la que cerca, de fa temps, el seu aliat.

LA DIPLOMACIA CAPITALISTA ACTUA AQUESTS DIES AMB MÉS INTENSITAT QUE MAI

EL VIATGE DELS SOBRIRANS D'ITALIA A HONGRIA

Magist 18. — L'entrada en aquesta capital dels reis d'Itàlia, que s'oposà moltíssim a l'entrada a Budapest, es produirà fins al dia 22 d'aquest mes.

Dijous, se celebrà una magna revista militar a honor dels reis italians.

Durant la seta estada en aquesta capital, el comte Ciano celebrà importants converses polítiques amb el seu col·lega i ministre romà del Exterior, Kánya.

L'orgà oficial del Govern romà, aquest matí, que és la primera revista que es farà a la seva victòria horària en la post-guerra.

El rei d'Itàlia «estaciona» a l'antic palau reial de Budapest. — Cosmos.

EDEN ANIRA A GINEBRA

Londres, 18. — Oficialment s'anunciarà que el senyor Eden assistirà, en representació d'Anglaterra, a la sessió del Consell de la Societat de Nacions que se reunirà el dia 24 d'aquest mes. — Cosmos.

GUIDO SCHMIDT ARRIBA A PARÍS

París, 18. — President de Londres ha arribat a París el secretari d'Estat austríac en els seus trens.

Aquest matí s'ha celebrat al Quai d'Orsay un sopar ofert pel ministre francès del Exterior, Yvon Leclerc, al seu col·lega austríac.

Schmidt ha tingut una llarga conferència de caràcter polític amb Delbos.

El sub-secretari austríac d'Afers Estrangers aprofitarà la seva estada a París per a visitar el pavelló d'Àustria a l'Exposició Internacional, així com l'Exposició d'Art Austríac que se celebra en el Museu de joc de pilota. — Cosmos.

L'AMBAIXADOR ESPANYOL A PARIS CONFERENCIA AMB EL CAP DEL GOVERN

París, 18. — L'ambaixador d'Espanya a França, Lluís Araquistain, s'ha entrevistat aquest matí amb el cap del Govern, Léon Blum. Hom no sap si es tracta d'una visita d'acomodament. — Cosmos.

EL REPRESENTANT DEL REICH ALS ESTATS UNITS VISITA EL PRESIDENT ROOSEVELT

Washington, 18. — El nou ambaixador del Reich ha visitat el president Roosevelt al qual ha manifestat els desigs d'Alemanya de mantenir relacions amistoses entre els dos països, tant en el terreny polític com en l'econòmic i cultural. El president Roosevelt

(Segueix a la pàgina 2)

LA GRAN NOTICIA D'AVUI

Pels volts del migdia ha començat a circular per la nostra ciutat un rumor. Aquest rumor s'ha extès com un repic de pólvora. Es deia que, a la una, les emissores de ràdio donarien una notícia sensacional. Una gran notícia. Molta gent s'ho ha pres seriosament. Altres ho comentaven irònicament. De comentar-hi n'hi havia per a tota la tarda. Una desena que havien sentit dir que la guerra era acabada. D'altres, que s'havia projectat un armistici. Els de més enllà deixaven entreveure que hi havia alguna cosa d'important a la Generalitat. Penseu si se'n han fet de càlules i comentaris!

Al carrer, a les oficines, als trens, tothom es preguntava: «Quina serà aquesta notícia sensacional?» Aquesta notícia, segons es deia, havia d'ésser radiada a la una del migdia. A les emissores de ràdio catalanes no en sabien res. D'on havia sortit, doncs, el rumor o la notícia?

Aquesta pregunta, junt amb la seva resposta, ens direu l'origen del — ja podem dir-ho — fals rumor. Sembla que es tractava d'una notícia exagerada ahir per una ràdio feixista. Ni a les dotze ni a la una, ni a

cap hora, no s'ha emès cap notícia sensacional. Alerta, treballadors! El seu que hi ha emboscada que destinen que hi hagi, no solament una notícia sensacional sinó una aquesta notícia sigui efectiva.

Alerta, amb els provocadors! Els emboscats cerquen d'una manera o

altra que es provoquen aldarullis a la retenció. Més de compte amb el que diu, i molt més amb: se cura a repetir si que heu sentit d'un altre.

El feixisme actua sense desparar. Es un deure de tot proletari estar a l'aguait.

Treballadors, alerta!

«El Popolo d'Italia» diu en el seu article de fons, que Anthony Eden ha estat unid aliatge els darrers dies amb la coronació del rei, el repat britànic i la qüestió espanyola. Afegeix que després de l'entrevista Eden-Delbos en la qual acordaren un descans de moment, Eden exclamà: «S'entendràment per a França i contràriament al que va afirmar Lluís XIV, encara existeixen els Pirineus» i com que en aquest moment es tractava de l'Europa Central, Eden va afegir: «Hauria de tenir un tercer fill. Des de que tinc, un l'he de tenir d'altre» el partit treba-

l'la, l'uller demant Gibraltar i per tant, no puc tenir sempre el mateix punt de vista».

En un altre article, aquest «famos» periòdic diu que el dia 14, a la tarda, onçà la bandera blanca sobre les trinxeres — a la frontera basca. Afegeix que, segons expliquen els preceptors, les «humanes» naves angleses van carregades d'armes, municions i querosens per als roges bascos. En un altre article diu que allí dels aeroplans de Tolosa es un truc per a buidar el contral.

Aquestes i altres d'altres demostracions que a Itàlia, i per ordre del «Duce», s'afirma la companyia

(Segueix a la pàgina 2)

A Eden li manca un ull al darrera

«El Popolo d'Italia» diu en el seu article de fons, que Anthony Eden ha estat unid aliatge els darrers dies amb la coronació del rei, el repat britànic i la qüestió espanyola. Afegeix que després de l'entrevista Eden-Delbos en la qual acordaren un descans de moment, Eden exclamà: «S'entendràment per a França i contràriament al que va afirmar Lluís XIV, encara existeixen els Pirineus» i com que en aquest moment es tractava de l'Europa Central, Eden va afegir: «Hauria de tenir un tercer fill. Des de que tinc, un l'he de tenir d'altre» el partit treba-

Les maniobres contra les Patrulles de Control

La companyia que s'ha desennatada contra les Patrulles de Control és aquella que, pel seu procediment, ha entrat en el terreny de l'incògnita, per la manca de tot i fonament en les accions llançades. La companyia, manada del prestigi que podria prestar-li arguments sòlids i nous de pes, comença a perdre efectes i a enderrocar-se entre calambres.

(Segueix a la pàgina 2)

La diplomàcia capitalista...

(Ve de la primera pàgina)

socialment agrair les paraules de l'ambascador d'Alemanya i pondrà de rellevants intencions per part del Govern dels Estats Units.— Cosmos.

L'ESTADA DE VON BLOMBERG A LONDRES

Londres, 19.— El ministre alemany de la Guerra, mariscal Von Blomberg, visita ahir l'Acadèmia Militar de l'exèrcit anglès, situada a les proximitats de Londres. Abans de tornar a Berlín visitarà les Acadèmies navals i aeronàutiques.— Cosmos.

PROPER VIATGE DEL MINISTRE SUBO D'AFERS ESTRANGERS A BERLÍN

Berlín, 19.— Oficialment s'annuncia que el ministre de Negociis Estrangers de Suècia, considerat com el factotum del bloc dels països Escandinava, arribarà a Berlín, en viatge oficial, el dia 23 del present, per tal de celebrar con-

versacions polítiques amb els homes d'Estat alemanys.

Igualment s'annuncia que en una data ulterior, però també propera, arribarà a la capital alemanya el ministre de Negociis Estrangers de Dinamarca, qui celebrerà amb els homes d'Estat del Reich conversacions de caràcter econòmic.— Cosmos.

EDEN CONFERENCIA AMB PAU DE IUGOSLAVIA

Londres, 19.— Eden ha celebrat una conferència de caràcter oficial amb el regent de Iugoslàvia, príncep Pau.— Cosmos.

EL VATICÀ TAMBE S'HI FICA

París, 19.— El corresponent de "L'Echo de Paris" a Londres, escriu que monsenyor Pizzardo, cap de la delegació papal que anirà a Londres, va celebrar a la capital anglesa diverses entrevistes, les quals, segons l'esmentat periodista, tendrien relació amb els assumptes d'Espanya, i atorgades a preveure humanitzar la guerra civil.— Cosmos.

Amb motiu de la presència a París de Litvinof, els diaris francesos diuen que el pacte franco-soviètic és la millor garantia de la pau a Europa

LITVINOF CONFERENCIA AMB EL PRESIDENT DE LA REPUBLICA FRANCESA

París, 19.— El President de la República, Albert Lebrun, ha rebut en audiència el Comissari soviètic de Relacions Exteriors, Mikhaïl Litvinof, amb el qual ha conversat afectuosament una llarga estona.— Cosmos.

COM AHIR CONFERENCIA AMB EL MINISTRE DE L'EXTERIOR, DELBOS, I LLEO BLUM

París, 19.— Tal com havia estat anunciat, ahir a la tarda varen celebrar una llarga conferència el ministre francès de Relacions Exteriors, Delbos, i el seu col·lega rus,

el comissari soviètic de Relacions Exteriors, comandat Litvinof. Més tard, Litvinof fou rebut pel president del Consell de França, Lléo Blum.

En relació amb aquestes converses, a les quals els cercles polítics parisienses donen gran importància, fou publicada la següent nota oficial:

"El president del Consell de ministres, Lléo Blum, i el ministre d'Afers Exteriors, Yvon Delbos, han tingut un ampli i cordial canvi d'impressions amb Litvinof. Durant el seu transcurs, es felicitaron en congruar l'estat actual de les relacions entre els dos països, així com la comunitat d'objectius polítics, adequats al manteniment de l'organització de la pau internacional, dins de la seguretat col·lectiva. Varen reafirmar la seva fidelitat al Pacte que uneix els dos països i la voluntat de seguir, dins del marc de la Societat de Nacions, i de conformitat amb els seus principis, una política lliure de col·laboració internacional."— Cosmos.

ELS DIARIS FRANCOSOS DIUEN QUE EL PACTE FRANCO-SOVIETIC RESULTA LA MILLOR GARANTIA PER A LA PAU

París, 19.— Els periòdics francesos mai començen amb gran in-

Hi ha qui té interès a fer creure que la tensió existent entre Itàlia i Anglaterra ha minvat notablement

París, 19.— Als cercles polítics ben informats es considera que durant els últims dies ha minvat molt la tensió anglo-italiana, provocada per les campanyes de Prema dels dos països. Aquest resultat és reputat com una conseqüència favorable de la gestió feta després de l'ambascador d'Anglaterra a Roma, sir Eric Drummond, prop del ministre italià de l'Exterior, comte Ciano. De moment, segons confirmen els corresponents parisienses a Roma, la Prema italiana ha cessat radicalment en els seus atacs contra Anglaterra, la qual cosa es considera com un símptoma inimitable. Els periòdics italians, que diuen que ja cessaren en la seva campanya antitaliana, s'han expressat després — amb mateix — en termes d'insensibilitat moderada. Tampoc no passen desapercebuts els periòdics alemanys de la Guerra, mar-

tes a París les gestions del ministre Von Blomberg, qui, havent anat a Londres amb el sol objecte de representar Hitler en les festes de la coronació de Jordi VI, pertorngia la seva visita a la capital britànica d'una manera sospitosa.

Per tot el que precedeix, es considera als cercles polítics parisienses que la situació general d'Europa s'ha tra per nous camins que no poden fer sinó afavorir el desig de pau de la immensa majoria dels pobles del vell continent.— Cosmos.

N. B. — Per alguns notis que es troben en d'altres llocs del diari, reproduïda del text de diaris italians arribats avui a la nostra ciutat, podrà constatar el lector que no és encara aquest ambient d'una situació millorament en les relacions italo-britàniques. — N. de la R.

GENERALITAT DE CATALUNYA

CONTINUA LA CALMA AL PALAU DE LA GENERALITAT

Continua la calma al Palau de la Generalitat. De la galeria gèlica han desaparegut els individus que comenten els fets del dia i que saben, amb moltes hores d'anticipació, tot el que ha de passar. Aquests individus apareixen cada vegada que hi ha esdeveniments de caràcter polític.

A la Secretaria del President, aquest matí no hi havia cap visita. L'atenció estava completament deserta.

En canvi, els telèfons han funcionat tot el matí. Havia circulat per la ciutat rumors fantàstics, i els ciutadans que van darrera de les informacions sensacionals, han telefonat a la Generalitat, preguntant si era cert el que es deia. Hom assegurava que s'havia signat l'armistici i que el President Companys havia dimitit. Els qui asseguraven que havia dimitit el President, són els qui no creuen que s'hagi signat l'armistici.

Aquestes notícies sensacionals havien d'esser llançades des del mirador de la Generalitat. Com es natural, aquests rumors no s'han confirmat. L'"espequer" de la Generalitat tenia ordre de contestar les preguntes dels curiosos amb un mot força espasmat.

Els ciutadans que han penetrat aquest matí al Palau de la Generalitat, han estat també escolrats.

Igualment el motiu d'aquestes previsions si la República no tingués ja un Govern fàcilment, creiem que els escoladors cercaven a la burocràcia dels ciutadans la solució de la crisi, d'acord amb les aspiracions del poble.

Les maniobres contra les Patrulles de Control

(Ve de la primera pàgina)

I inexactituds, i davant la protesta del poble.

Es curios, molt curios, que siguin uns elements partidaris que afirmen, insistentment, que les Patrulles fan armes contra el Govern durant els passats successos, i, en canvi, aquest Govern, al qual suposen atacar, no hagi format encara la més petita protesta, ni hagi pres les mesures que haurien d'esser conseqüència d'aquest atac. I no solament això, sino que ha ratificat la seva confiança a l'organització del poble, ha ordenat que hom continui respectant la seva autoritat, i ha disposat que sigui amb les forces d'Assalt, l'únic que pugui circular pels carrers amb armes.

Què prova aquest procedir del Govern? Senyalament, que no es veritat que les Patrulles, hagin fet armes contra ell. I si el Govern, amb els seus mitjans d'informació — sempre superiors als dels diaris — ha arribat a la seguretat absoluta que no hi ha hagut tal subversió, sino una neutralitat igual a l'observada per la majoria d'elements dels Comités armats, com queden els que afirmen i reafirmen, de manera ben insensata, que les Patrulles lluitaven contra el Govern? Resten com a vils difamadors. Paper ben trist en aquests moments en què l'energia dels sectors antifeixistes s'ha d'emprar en aturar els grans problemes que s'ens assenien, i no en petites i safareries de veïnat que res no tenen a veure amb el prestigi d'una reorganització consistent.

Estiguin tranquils els detractors de les Patrulles, en el que toca a la seva actuació, que fins han arribat a qualificar de sectària. Si fou veritat tot el que se'n diu, ben segur que les iniciatives, en relació amb aquest organisme, haurien sortit del Govern i no dels partits polítics.

Fou diuen, en canvi, els qui s'afanyen a privar de llurs ajuts la Revolució, que les Patrulles ha estat un dels organismes que han fet llavors més importants a l'Hisenda, als hospitals i a nombroses obres benèfiques. Ultimament, el Secretariat de Patrulles ha llurat al conseller de Finances, Carles Martí Freix, 54.636 pessetes en bitllets, 47.749 pessetes en monedes d'or, gran quantitat de jotes i petites pecunies soltes, quades i sobres d'art de gran valor — entre ells Goyes i Rubens — i d'altres valors que, per ordre del conseller de Finances, han ingressat a la Troreria de la Generalitat. Tot això ha estat silenciós bàrbament. ¿Per què? Perquè dir-ho hauria estat

la demostració que els patrullers són companys al servei de la Revolució i no bandits, tal i com no convé als desigües dels qui insulsen sense raó i acenen sense proves.

¿Fortin-les aviat, si en tenen! Però proves concretes; proves que demostrin que les Patrulles han realitzat tot allò que els atribueixen. Mentre aquestes proves no es presentin, restarà sempre a les Patrulles el dret de glossar la frase cèlebre davant els seus difamadors: "¿Bordeau? Dones és que cavall-quem."

LA JUSTICIA

HAN QUEDAT DESIGNATS ELS JURATS QUE HAURAN D'ACTUAR ALS TRIBUNALS POPULARS I D'URGENCIA

En el Tribunal Popular número 1 ha tingut lloc el sorteig dels jurats que han d'actuar en els dos Tribunals Populars i d'Urgència.

El Tribunal és constituït amb el president Pinilla i els magistrats Landeta i Palazon, el primer en substitució de Sembellant.

Obert l'acte, el fiscal accidental, Ostor Garcia, va presentar una qüestió previa en el sentit que, tal com disposa el decret del 13 de maig publicat a la "Gaceta", no podien actuar els jurats que hagin actuat com a jutges, però que si es disposava el sorteig per independència de l'actuació dels Tribunals, aquells que haguessin format part dels anteriors jurats havien de figurar quinze dies després, com a màxim, d'haver estat sortejats.

El Tribunal acceptà la tesi proposada pel fiscal i, tenint en compte, a més, que el decret del 13 de maig no havia estat publicat al Butlletí Oficial de Catalunya per a la seva vigència, acordà portar a terme el sorteig i tenir en compte la qüestió previa que havia presentat el fiscal.

Per el sorteig, resultaren elegits per al Tribunal Popular número 1 Antoni Boluda i Miquel Badia Santamaria, per la C. N. T. Lluís Nolasca Soldevilla i Josep Escrivà Gual, per l'Esquerra Republicana de Catalunya. Salvador Oliver i Joan Martí, per la Unió de Treballadors, i Lluís Comas Xartró i Ricard Ponce Alan, per la Unió General de Treballadors.

Per al número 2, Adela Fernàndez Díaz i Ansel Benedit, per la C. N. T.; Roc Rossinyol i Joan Ramon Badia, per l'Esquerra; Joan Puigent i James Puig Serra, per la Unió de Rabassaires; i Sèver Tarragó Guix i Vicenç Sánchez, per la U. G. T.

Suplents: per al núm. 1, Josep Clotet Rivera, de la U. G. T.; i Jaume Masana Torres, de la Unió de Rabassaires. Per al núm. 2, Guip Calvet i Pere Monjar, de la Unió de Rabassaires.

Per als tribunals d'urgència foren elegits, també per sorteig, els següents jurats: per el núm. 1, Josep Boixé Martí i Joan Serra Curran, de la Unió de Rabassaires; i per el núm. 2, Josep Ubalde Canal, de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Per al núm. 3, Josep Malfre de la U. G. T.; i Joan Bull Castany, de la Unió de Rabassaires. Suplent: Puigencí Hernández, de la U. G. T.

EL TEATRE NOTES BREUS

En data no llunyana, el Comité Econòmic del Teatre C. N. T. presentarà, al Teatre Tivoli d'aquesta ciutat, el magnífic espectacle "ART ISIT", el qual serà una manifestació de grandiositat artística, a base de la col·laboració de les més prestigioses signatures, tant en l'art com en música, i de l'actuació d'artistes destacadíssims en el gènere.

La companyia que amb tant d'èxit actua al Teatre Victoria d'aquesta ciutat, sota l'encertada direcció de Pere Segura, compta per pròpia representació del gran teatre de Ramon de Castro i Carreño titulat "La boda del señor Brindis" o si se escau la preguem "En la interpretació es destaca tota la selecta companyia.

Entre Burra, Glòria de la nostra escena, diversos vinent estrenarà, al Palau de la Música, l'obra Capità titulada "Crim de mitjanit".

Segueixen amb gran intensitat, al Teatre Comed, els assaigs de l'obra "Las Invidiables", que aviat serà representada amb honors d'estrena. Hi prendrà: part les principals figures de l'aplaudit elenc que sota la direcció d'Angel Garasa, actua al popular teatre del Paral·lel.

RESUM DE NOTICIES

Danzic, 19.— El Partit "nazi" comptarà a la Dieta de Danzig amb una majoria de dos terços, a conseqüència de la dissolució del Partit Nacional Alemany.

Nova York, 19.— S'annuncia que el capità Prutz, qui comandava el dirigible "Hindenburg", en el darrer viatge que acabà amb la catàstrofe de Lakehurst, i que resultà greument ferit, es troba ja fora de perill.

Rangoon (Birmània), 19.— Procedent de Calcuta ha aterrat a Rangoon el monoplà ultra-ràpid japonès "Vent de Deus".

Tòquio, 19.— S'annuncia que pròximament el Japó trametrà als Estats Units 50.000.000 de yens en or.

París, 19.— Hom creu saber que en l'entrevista celebrada per Delbos amb el comissari del Pacte d'Afers Exteriors, Litvinof, tractaren sobre l'evolució de la situació a Espanya.

València, 19.— Els governadors civils de València i Albacete, Ricard Zabala i Just Amutio, respectivament, han presentat la dimissió de l'ur càrrec, la qual els ha estat acceptada.

Londres, 19.— L'Agència Reuter anuncia que la boda de l'arxibisbe Eduard VIII amb miss Simons, es celebrerà definitivament el dia 3 del proper mes de juny.

Grans festivals al Novetats

Organitzats per la Confederació Regional del Treball de Catalunya, s'annuncien per a demà, tarda i nit, al Teatre Novetats, grans festivals a profit dels Hospitals de Sang de Madrid. Hi assistirà el President de la Generalitat de Catalunya, Lluís Companys, consellers i el Cònsol de Barcelona.

A jutjar per l'interès que els diaris fan des de llavors, en atenció a la seva finalitat, a la selecció dels programes i a l'escalf que li presten tots els companys, uns des dels seus endrats llocs, i d'altres des dels seus més humils, auguram un èxit molt en bé dels qui han caigut en la lluita i necessitat del nostre entusiasme i ajut col·lectiu.

El secretari de la C. G. T. de França, Léon Jouhaux, ha dit que els treballadors francesos ens han ajudat i ens ajudaran

València, 19.— M. Léon Jouhaux, secretari general de la C. G. T. de França, es troba a València. Un dels nostres redactors l'ha entrevistat.

Ha dit el company Jouhaux, entre altres coses, que la Federació General del Treball de França ha fet des del començament els més grans esforços a favor del poble espanyol, principalment en relació a l'ajut a les dones i infants i al proveïment de la població civil en general. I solament disposa a continuar aquest ajut i intensificar-lo. Però després de la no intervenció, i diu que és indubitable que Hitler i Mussolini han violat el Pacte repetides vegades; i després de la destrucció de Guernica i del darrer bombardeig de València, s'ha format una situació internacional l'ambient de la qual és favorable a Espanya, ambent que és necessari revertir en la reunió de la S. D. N. que tindrà lloc els dies 24 i 25 del present mes.

Jouhaux sortirà avui vers Barcelona, des d'on sortirà cap a França.— Felba.

U. G. T. - C. N. T. és garantia de victòria

Suplents: per al núm. 1, Josep Clotet Rivera, de la U. G. T.; i Jaume Masana Torres, de la Unió de Rabassaires. Per al núm. 2, Guip Calvet i Pere Monjar, de la Unió de Rabassaires.

Per als tribunals d'urgència foren elegits, també per sorteig, els següents jurats: per el núm. 1, Josep Boixé Martí i Joan Serra Curran, de la Unió de Rabassaires; i per el núm. 2, Josep Ubalde Canal, de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Per al núm. 3, Josep Malfre de la U. G. T.; i Joan Bull Castany, de la Unió de Rabassaires. Suplent: Puigencí Hernández, de la U. G. T.

Alvarez del Vayo a Ginebra?

València, 19.— Aquesta nit hem pogut saber per conducte completament fidedigne, que el nostre país estarà representat en la llista reunida del Consell de la Lliga de Nacions, que se celebrerà el vinent diumenge a Ginebra, per l'ex-ministre d'Estat Juli Alvarez del Vayo.— Felba.

FRONT D'OSCA

Les posicions preses a l'ennemic a la zona d'El Carrascal han quedat consolidades

Saragossa, 18 (observi especial de Felba).— A la zona d'El Carrascal, els minadors continuen la seva tasca i les posicions preses fa pocs setmanes han quedat consolidades.

L'ennemi, que es veu donant a la carretera que uneix Osca amb Saragossa, ha realitzat temporals durant els darrers dies per tal de restablir comunicacions normals. No ho ha aconseguit. Les tropes lleials continuen en els llocs ocupats en les recents operacions.

Algunes vegades es veuen per les carreteres petites bandes de procedència italiana, que tracten d'efectuar reconeixements per veure fins on, durant el nit, han arribat les nostres patrulles.

Aquesta nit hi ha hagut fort troteig a El Carrascal, troteig que no s'entengué fins als altres sectors perquè els caps han com-

Setmana d'Ajut a Euscadi

DEL 25 AL 30 DE MAIG

A BENEFICI DELS LLUITADORS DELS FRONTS BARSOS, ORGANITZADA PEL COMITÈ D'AJUT A EUSCADI, PAU IGLESIAS, 21.

AUT ALS REFUGIATS

Designt comitè en es troben els seus familiars.

Andreu Albarracín Rueda, Francesc Albarracín Rueda i Salvador Parra Lafora.

Antoni Ruiz López, la seva companyia Victòria López López amb quatre fills.

Solera Escrivano Garcia, els seus germans Manuel, Agusti i Petra Escrivano Garcia.

Eugenè Pàl·l Figuera, Lluís Garcia Murilla amb dos fills.

Notícies a l'Oficina Administrativa d'Ajut als Refugiats (Passeg de Pi i Margall, 18).

CRITICON

Setmanari humoristic - Sortirà dissabte, dia 22

Director: A. G. GILBERT

Administrador: J. BORRAS

CRITICON serà humoristic - CRITICON serà antifeixista - CRITICON dirà la veritat

CRITICON serà redactat per A. Samblancat, C. de la Rubia, F. Pintado, "Juanonius", J. Maagomery, Ada Martí, M. Vifanals, J. Galipienzo, M. Terrén, E. Enderiz, C. Gamón, P. Alonso (Mingo), A. de Gregorio, R. Diaz i d'altres.

Am la col·laboració artística de Bagaria, Opisso, Lla, Carmona, Prats, Romero, Passarell, Morales i d'altres.

Llegiu CRITICON cada dissabte. Preu: 0'20 ptes.

Redacció i Administració: Rambla de Catalunya, 15, principal, Barcelona.

CASAMENT D'UN EX-JUTGE DELS TRIBUNALS POPULARS

A Fontgallada del Tribunal número 2, ha tingut lloc el casament del qui fou jutge del Tribunal Popular número 2, Albert Puig, amb Roser Soler Casadevall.

El president del Tribunal número 1 ha autoritzat la unió. Han actuat de testimoni els dos presidents dels Tribunals d'urgència.

CONTRA UN PERIODISTA

Al deganat s'han rebut les diligències del Tribunal Popular per tal que s'imposés un sumari contra el periodista Miquel Jiménes Azorin, amb motiu d'un suposat de lleialtat d'activitats feixistes per la publicació d'alguns articles periodístics de la província d'Alacant.

U. G. T. - C. N. T. és garantia de victòria

SUBSCRIPCIONS:

Table with subscription rates: Barcelona, un mes Ptes. 3'00; Provincies, un mes 2'00; Amèrica i Filipines, trimes 10'00; Els altres països, trimestre 15'00

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

REDACCIO, ADMINISTRACIO I TALLERS: Carrer Consell de Cent, número 202; Telèfons: Redacció 30327; Administració. 30293; Tallers 32571

ANY I

Barcelona, dimecres, 19 de maig del 1937

NUMERO 75

LA TIRANIA A GALICIA

Al cap de deu mesos de guerra, la població d'Orense es rebel·la contra els militars que, fingint-se republicans, es feren amos de la ciutat

Com en totes les ciutats espanyoles que per sorpresa foren ocupades pels faccionats en la segona quinzena del juliol del 1936, els militars espanyols a Orense manifestaren l'esperit típic de la tirania, encobert amb un fingiment de republicanisme, en la primera etapa de la rebel·lia.

Com no fossin els mateixos militars, però es que altrament, l'atmosfera començà a escampar-se quan començaren a ésser coneguts notícies referents a les detencions d'elements d'esquerra, que eren tanmateix al Consell de Celanova, que els militars havien convertit ràpidament en presó.

Tres dies després de la ciutat s'entrem de pau quan es va saber que alguns dels empresonats havien aparegut morts a les carceres properes. Entre aquestes víctimes hi havia homes coneguts per la seva significació: esperantista Padron, de la C. N. T.; Moran i Forés, comunista; Novell, socialista; Balian, secretari d'Impulsió Republicana, i alguns altres. El governador panec a Celanova en qualitat de delegat, i al tinent de Seguretat que li havia presat ajut, i un d'ells emendat a mort en un Consell de Guerra sumaríssim.

Quin, després d'aquests i altres fets semblants, els militars consideren que no poden continuar per més temps els seus propòsits desobedienciosos i obertament i amb les manifestacions externes de la seva insubordinació a la legalitat republicana.

Així es després dels informes facilitats per dos estudiants que hi havia enrolats en un batalló de requetes (per motius que després es diran) foren portats a un front de lluita, des d'on han pogut evadir-se i arribar a València.

Quan es produí la sublevació feixista en altres regions, els militars d'Orense es presentaren al governador civil i amb càlides paraules d'adhesió al Règim hi manifestaren llur desitj de romandre fidels al Govern de la República.

El governador civil, senyor Gonçal Martín Marché va creure en aquestes actituds de fidelitat, i així ho comunicà als ciutadans que arribaren a ell per a expressar-li llur inquietud davant dels esdeveniments que es desenvolupaven en altres ciutats.

Després d'aquests i altres fets semblants, els militars consideren que no poden continuar per més temps els seus propòsits desobedienciosos i obertament i amb les manifestacions externes de la seva insubordinació a la legalitat republicana.

Aquesta situació equívoca dels militars fou mantinguda per aquesta fins al dia 21 de juliol, en què, a les tres de la matinada la guàrdia civil es col·locà a l'avantguarda del moviment facciós i es presentà davant el governador per a comunicar-li que quedava designat en el mateix local de Governació.

Ex clar que el poble, de sobte perplex davant d'aquestes manifestacions, per tal com a Orense no tenia aplicació el restabliment d'un ordre que ningú no havia pertorbat.

Després d'aquests i altres fets semblants, els militars consideren que no poden continuar per més temps els seus propòsits desobedienciosos i obertament i amb les manifestacions externes de la seva insubordinació a la legalitat republicana.

Després d'aquests i altres fets semblants, els militars consideren que no poden continuar per més temps els seus propòsits desobedienciosos i obertament i amb les manifestacions externes de la seva insubordinació a la legalitat republicana.

El governador es resistí tant com pogué a lliurar el comandament. L'ajudava en aquesta actitud el tinent de Seguretat, senyor Daniel Clavero, disposat a defensar el fur civil amb les forces d'Assalt i de Seguretat que, en tot moment van romandre fidels al Govern. Però, a les noves comunicacions peremptòries dels sublevats, i en vista que les forces de Seguretat i Assalt eren escasses i llur sacrifici hauria resultat zaguament estèril, el governador, a la fi, va haver de resignar-se a transferir el comandament al tinent coronel Soto.

Ja amos de la ciutat, els sublevats seguiren encara continuant desmentint els veritables propòsits de llur tirania. Per a exterioritzar llur fingit republicanisme—quan encara no es consideraven segurs davant una possible reacció del poble—llevaren la bandera republicana.

El record de la pujança que feia el moviment de la joventut socialista estava de Hitler, de tan viu en la major part de la joventut orensana que, malgrat tot els perills, subvertí la voluntat de prendre part en la lluita per una Alemanya socialista lliure. Els antics membres i funcionaris de la S. A. J. (Joventut Obrera Socialista), de la Joventut Sindical i dels grups de les joventuts esportives diverses, romangueren fidels a un ideal socialista, i durant aquests quatre anys de dictadura hitleriana no llunyan d'actuar en combatre per aquest ideal.

El nombre d'elements que passen del moviment de la joventut socialista al moviment lliegal és gran, però encara ho és més el nombre dels membres de la S. A. J. que han estat víctimes del terror hitlerian. No tenim una llista completa d'aquestes víctimes; ningú no coneix el nombre exacte dels processos i dels acords, al de les penes imposades durant aquesta quatre anys de dictadura. Clarament, però, hem fet saber, que d'una idea aproximada del que és aquesta llista.

El governador es resistí tant com pogué a lliurar el comandament. L'ajudava en aquesta actitud el tinent de Seguretat, senyor Daniel Clavero, disposat a defensar el fur civil amb les forces d'Assalt i de Seguretat que, en tot moment van romandre fidels al Govern. Però, a les noves comunicacions peremptòries dels sublevats, i en vista que les forces de Seguretat i Assalt eren escasses i llur sacrifici hauria resultat zaguament estèril, el governador, a la fi, va haver de resignar-se a transferir el comandament al tinent coronel Soto.

Ja amos de la ciutat, els sublevats seguiren encara continuant desmentint els veritables propòsits de llur tirania. Per a exterioritzar llur fingit republicanisme—quan encara no es consideraven segurs davant una possible reacció del poble—llevaren la bandera republicana.

El record de la pujança que feia el moviment de la joventut socialista estava de Hitler, de tan viu en la major part de la joventut orensana que, malgrat tot els perills, subvertí la voluntat de prendre part en la lluita per una Alemanya socialista lliure. Els antics membres i funcionaris de la S. A. J. (Joventut Obrera Socialista), de la Joventut Sindical i dels grups de les joventuts esportives diverses, romangueren fidels a un ideal socialista, i durant aquests quatre anys de dictadura hitleriana no llunyan d'actuar en combatre per aquest ideal.

El nombre d'elements que passen del moviment de la joventut socialista al moviment lliegal és gran, però encara ho és més el nombre dels membres de la S. A. J. que han estat víctimes del terror hitlerian. No tenim una llista completa d'aquestes víctimes; ningú no coneix el nombre exacte dels processos i dels acords, al de les penes imposades durant aquesta quatre anys de dictadura. Clarament, però, hem fet saber, que d'una idea aproximada del que és aquesta llista.

«A Espanya, la civilització mundial està amenaçada i trepitjada», diu el gran poeta indi Rabindranath Tagore

L'illustre poeta Tagore, premi Nobel de literatura, acaba de dirigir la següent crida a favor de la República espanyola: «A Espanya, la civilització mundial està amenaçada i trepitjada. Franco ha aixecat la bandera de la rebuïa contra el govern democràtic del poble espanyol. El feixisme internacional dona diners i trameta homes per tal d'ajudar els rebels. Els moros i els soldats de la Legió estrangera envaïxen les belles comarques d'Espanya i porten amb ells la mort, la fúria i la desesperació. Madrid, entre orgullós d'art i de cultura, està en flames. Les seves famoses obres d'art són bombardejades pels rebels. Aquesta no respecten ni les cases-torreïtes ni els hospitals; dones i nens són assassinats, expulsats de llurs cases, despossessits de tot. L'atrocitat de devastació del feixisme internacional ha de rompre's. El recrutament militar d'obscurentisme, de prejudicis de rassa, de rapinya i de glorificació de la guerra, ha d'experimentar la seva derrota final a Espanya. La civilització ha d'ésser salvada abans d'ésser submergida per la barbàrie. En aquest procés suprem i de-

La joventut socialista alemanya viu, de quatre anys ençà, en la legalitat. Llurs conquestes i institucions han estat destruïdes o demantellades, i qualsevol temptativa d'agrupació es castigada amb penes severíssimes. Per a la joventut alemanya no hi ha més que una organització lliure: la Joventut Lliure. Aquesta constituirà una important avulsa en la cadena de les organitzacions col·legiades del poble alemany. Molta part de la joventut ha hagut d'abandonar el seu país, per la seva catòlica i la seva feixista, professional, i en les tribunes incloses en el nombre agrari, donat per les estadístiques referents a l'exèrcit de la joventut hitleriana, i bé la seva rebuïa fe no té res de comú amb les finalitats militars i desmilitars d'aquesta joventut.

El record de la pujança que feia el moviment de la joventut socialista estava de Hitler, de tan viu en la major part de la joventut orensana que, malgrat tot els perills, subvertí la voluntat de prendre part en la lluita per una Alemanya socialista lliure. Els antics membres i funcionaris de la S. A. J. (Joventut Obrera Socialista), de la Joventut Sindical i dels grups de les joventuts esportives diverses, romangueren fidels a un ideal socialista, i durant aquests quatre anys de dictadura hitleriana no llunyan d'actuar en combatre per aquest ideal.

El nombre d'elements que passen del moviment de la joventut socialista al moviment lliegal és gran, però encara ho és més el nombre dels membres de la S. A. J. que han estat víctimes del terror hitlerian. No tenim una llista completa d'aquestes víctimes; ningú no coneix el nombre exacte dels processos i dels acords, al de les penes imposades durant aquesta quatre anys de dictadura. Clarament, però, hem fet saber, que d'una idea aproximada del que és aquesta llista.

En aquest procés suprem i de-

La joventut socialista alemanya viu, de quatre anys ençà, en la legalitat. Llurs conquestes i institucions han estat destruïdes o demantellades, i qualsevol temptativa d'agrupació es castigada amb penes severíssimes. Per a la joventut alemanya no hi ha més que una organització lliure: la Joventut Lliure.

El nombre d'elements que passen del moviment de la joventut socialista al moviment lliegal és gran, però encara ho és més el nombre dels membres de la S. A. J. que han estat víctimes del terror hitlerian. No tenim una llista completa d'aquestes víctimes; ningú no coneix el nombre exacte dels processos i dels acords, al de les penes imposades durant aquesta quatre anys de dictadura. Clarament, però, hem fet saber, que d'una idea aproximada del que és aquesta llista.

El nombre d'elements que passen del moviment de la joventut socialista al moviment lliegal és gran, però encara ho és més el nombre dels membres de la S. A. J. que han estat víctimes del terror hitlerian. No tenim una llista completa d'aquestes víctimes; ningú no coneix el nombre exacte dels processos i dels acords, al de les penes imposades durant aquesta quatre anys de dictadura. Clarament, però, hem fet saber, que d'una idea aproximada del que és aquesta llista.

«L'HITLER ESPANYOL»

FRANCO ESTA DOMINAT PER LA SEVA DONA I EL SEU GERMA L'ambaixador de Mussolini, Cantalupo, volia marxar d'Espanya per haver tingut un incident molt greu amb ell

París, 18. — Un periodista francès que acaba de tornar de Salamanca, on fou enviat per un gran període de París, explica que el primer que va poder observar en arribar al camp rebel fou el desordre que hi ha en tots els sectors, principalment en la població civil. Mentre que entre els republicans la hipotecia està gairebé intacta i tots els ministeris funcionen regularment en tots llurs serveis i dependències, en el camp rebel no ha estat possible establir ni tan sols un simulacre d'organització burocràtica.

Dies passats hi hagué un incident molt greu entre el germà de Franco i l'ambaixador de Mussolini, Cantalupo. Aquest va voler anar-se'n d'Espanya immediatament, però el representant de Hitler influí prop de Franco, i aquest aconseguí calmar Cantalupo, el qual donà per acabat l'incident.

Entre els de la divisió patrullera enviada per «Manolo el Comodoro» hi ha l'algutxer de tota condició social, tal com els anomenen «Foco», «Desquite» i els germanes Calafates; Manuel Núñez, Angel López Gutiérrez, Miesra, cap provincial de «Palanca»; Joaquim «el Carmenero»; un taxista conegut per «Medio Duro»; Eusebio Ramos fill del diputat centrista del mateix nom; el farmacèutic Valencia, Borja, mestre nacional d'Esportistes; Agrip, secretari del Sindicat d'estudiants falangistes; Josep Palau Rey; Josep Lluís Taboada, Josep Lluís Hernández, Patroca, Ferrer de Dios, Ferrnando Sotelo, cap de la delegació de propaganda de «Palanca»; Eusebio González, cap de tresoreria de «Palanca»; i Eusebio Taboada.

El general Franco —ha afegit el periodista— és un «pòtre d'altres» dominat per la seva dona i el seu germà. Ell, s'accontenta únicament amb que els soldats s'ubriquin i amb que el poble, aterrat, l'anomeni «l'hitler espanyol».

La impressió final del periodista és que la derrota de Franco, per bé que retardada per l'ajut que li presta el feixisme internacional, no es farà esperar molt.

Alguns persones, en vista de la incapacitat de Franco per a orga-

nitzar res amb algun sentit, s'han dirigit a la dona del general per bé que influïx prop del seu marit, a fi de posar terme a aquest estat de coses; però la senyora de Franco ha dit que no s'atreuïx a posar-se davant del seu marit.

El general Franco —ha afegit el periodista— és un «pòtre d'altres» dominat per la seva dona i el seu germà. Ell, s'accontenta únicament amb que els soldats s'ubriquin i amb que el poble, aterrat, l'anomeni «l'hitler espanyol».

FORA LES DICTADURES

Les joventuts alemanyes treballen i lluiten en la clandestinitat per tal d'enderrocar com més aviat millor la dictadura hitleriana

La joventut socialista alemanya viu, de quatre anys ençà, en la legalitat. Llurs conquestes i institucions han estat destruïdes o demantellades, i qualsevol temptativa d'agrupació es castigada amb penes severíssimes. Per a la joventut alemanya no hi ha més que una organització lliure: la Joventut Lliure.

El nombre d'elements que passen del moviment de la joventut socialista al moviment lliegal és gran, però encara ho és més el nombre dels membres de la S. A. J. que han estat víctimes del terror hitlerian. No tenim una llista completa d'aquestes víctimes; ningú no coneix el nombre exacte dels processos i dels acords, al de les penes imposades durant aquesta quatre anys de dictadura. Clarament, però, hem fet saber, que d'una idea aproximada del que és aquesta llista.

El nombre d'elements que passen del moviment de la joventut socialista al moviment lliegal és gran, però encara ho és més el nombre dels membres de la S. A. J. que han estat víctimes del terror hitlerian. No tenim una llista completa d'aquestes víctimes; ningú no coneix el nombre exacte dels processos i dels acords, al de les penes imposades durant aquesta quatre anys de dictadura. Clarament, però, hem fet saber, que d'una idea aproximada del que és aquesta llista.

EL DESASTRE DELS ITALIANS AL FRONT DE GUADALAJARA HA FET MES PER LA PAU DEL MON, QUE TOTES LES CAMPANYES PACIFISTES DE DEU ANYS ENÇÀ

París, 18. — L'illustre escriptor americà Ernest Hemingway ha fet noves declaracions a un redactor de l'Agència Espanya, sobre les seves impressions, recollides en el territori republicà espanyol que ha recorregut com a corresponent de guerra.

A judici seu, el fracàs dels italians al front de Guadalajara ha fet més per la calma de la pau al Món que per totes les campanyes pacifistes en els darrers deu anys.

«El periodista americà — ha afegit— que de molt bona fe de haren a llurs lectors la impressió que seria molt difícil al Govern guanyar la guerra, a causa de la seva inferioritat militar en comparació del conflicte, no tingueren en compte en dir això el caràcter singular de les guerres cívils, necessàriament llargues, perquè la falta molt de temps, de vegades anys, per a crear l'organització de la guerra als fronts i a la reorganització i transformació en soldats segurs d'ells mateixos milers d'homes civils plena d'entusiasme, transformació que no pot fer-se més que per l'experiència viscuda de la lluita.

Avui, la situació militar espanyola ha millorat molt. Hom veu arribar un nou exercit regular, model de disciplina i de valor reflexiu, secundat i sostingut pels quadres experts d'una nova generació de tècnics de la guerra, dels quals es formen sense cessar noves promocions en les escoles i acadèmies militars.

Mentre que a la zona rebel les autoritats no permeten als periodistes entrar als pobles que ocupen, són després de molts dies, l'Espanya republicana desitja i sol·licita dels periodistes locals un constant testimoni ocular.

Creu sincerament que aquest nou exercit, nascut en la lluita, serà molt aviat l'administració de l'Espanya sencera, mentre que encara no se

La natalitat també minva a Alemanya

Seguns les xifres més recents indicades per l'Oficina d'estadística del Reich, el nombre de nascuts ha continuat el seu moviment regressiu a Alemanya. L'augment registrat anteriorment a conseqüència dels subsidis concedits per aquest motiu, ha estat seguit d'una disminució accentuada. En efecte, en 1936, el nombre de matrimonis ha estat inferior en 20.700 al registrat en 1935. El nombre dels primers fills nascuts d'un matrimoni, ha estat, en 1936, inferior de prop de 11.000 a la xifra de 1935. El nombre de nascuts, so-

bre mil habitants, ha estat, en 1936, de 187 per al Reich, contra el 189 en 1935. Amb tot, davant l'augment del nombre de defuncions durant la mateixa època, haurien calgut 21 nascuts més per a mantenir la xifra de la població. La quantitat real de 1936 ha estat, doncs, inferior de dos nascuts més per mil habitants a la xifra requerida. Resulta, de les estadístiques, que el nombre de nascuts a Alemanya és d'11 per cent inferior al que caldria per tal de mantenir la xifra actual de la població.

Unim-nos i vencerem en tota la línia

«C. N. T.» «El d'aquesta crisi surt l'aliança definitiva de les dues centrals sindicals, no haurem de lamentar-ho. Els elements polítics emboïcats a la U. G. T. pretendran impedir-ho. Ara mateix aquests elements polítics abandonen la disciplina sindical i fan manifestacions contrarevolucionàries oposades al que ha manifestat la Comissió Executiva de la U. G. T.

La línia. La Comissió Executiva de la U. G. T. i el Comitè Nacional de la C. N. T. han convingut a mantenir una posició proletària digna, davant de les intrigues dels valldors de la burgesia. — Felus.

U. G. T. - C. N. T. és garantia de victòria